

N:o 54.

Af Herr Jan Eliasson: Om upphäfvande af vissa stadganden angående strömmrensning.

Vid betraktande af föreskrifterna i Kongl. förordningen den 20 Februari 1764, Kongl. brefvet den 17 Februari 1786, Kongl. kungörelsen den 28 December 1822 och Kongl. brefvet den 9 Februari 1833, hvilka innehålla stadganden angående strömmrensning, har undertecknad kommit i tvekan, huruvida dessa bestämmelser äro tidsenliga, billiga och rättvisa.

Det kan gerna, efter min uppfattning, icke anses tidsenligt att, sedan en stor del strömmar, åar och bäckar blifvit för odling fördjupade, det skall behövas stadganden om dessas vidmakthållande vid deras naturliga aflopp. Det förefaller mig att det icke gerna kan kallas billigt att, på sätt som stadgadt är, kostnaden skall fördelas emellan länets invånare, då en del af dessa strömmars, åars och bäckars naturliga aflopp blifvit förändrade på dervid liggande jordegares bekostnad, men i annan länsdel dylik förbättring icke egt rum. Det skall heller, efter min tanke, icke kunna kallas rättvist, att alla skola lika efter matlag deltaga i stömmrensning, utan annat undantag än för soldater.

Att stadganden sådana som de nämnda medföra missnöje vid tillämpningen, deröfver må man icke förundra sig, äfven om ifrågavarande skyldighet betraktas såsom småsak. Detta missnöje ökas än mer derutaf, att en icke ringa del af dem, som strömmrensning åligga, ej ega röst-rätt i kommunens allmänna angelägenheter och således icke blifva hörde i fråga om strömmrensningens anställande. Erfarenheten har äfven visat, att med de dagsverken, som offrats vid ström- eller årensning, då de in natura af de dertill skyldige blifvit utgjorda, ej vunnits någon synnerligen märkbar nytta. Det torde icke höra till det ovanliga, att lik-

giltighet gör sig i många fall gällande. Sällsynt är det ej heller, att olika uppfattning och fördelar af strömrrensning medföra rättgångar, synnerligen der mer än en kommun är af densamma beroende. Det har till och med händt, att kommuner beslutat rensning af afloppsdiken, i akt och mening endast att derigenom undgå deltagande i rensning af de i 1764 års förordning omnämnda strömmar, åar och bäckar.

På dessa omständigheter och förhållanden tillåter jag mig fästa Riksdagens uppmärksamhet; och då gällande stadganden om strömrrensning icke allenast kunna anses föråldrade, utan äfven, efter nutidens uppfattning, obilliga och orättvisa, samt dertill kommer att ifrågavarande föreskrifter ej äro tydliga och bestämmande, och afvikelser eller olika tolkning svåra att förekomma, vågar jag hos Riksdagen föreslå,

att Riksdagen för sin del beslutar upphäfvandet af ofvan omnämnda nu gällande stadganden angående strömrrensning.

Skulle Riksdagen finna skäl att härpå fästa afseende, så tillåter jag mig såsom en följd deraf väcka fråga om,

att sista momentet i 12 § af Lagen om dikning och annan afledning af vatten den 20 Juni 1879 äfven måtte upphävas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 26 Januari 1884.

Jan Eliasson,
från Upsala län.
